

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΡΕΥΝΑ

Ποιός είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΚΗ

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕ΄ ΨΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Ἡ δις ΠΕΝΤΖΕΧΡΟΥΛΑ (Παραιεμένης),
μᾶς γράφει :

Ἄγαπητό μου «Μπουκέτο». Ἰδανικός σύζυγος γιά μένα εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θά με κάνει νά ὑποφέρω, δηλ. τόν θέλω ἄνδρα, μὰ σωστό ἄνδρα, σωστό Καραθανάση, νά με ἔχη σκλάβά-
θά του. Ὅταν ἔρχεται στό σπίτι νά τρέμω ἀπό τό φόβου μου καί ἄν ποτέ ποτέ ἀντιμιλήσω, νά μ' ἀρχίζη στίς γροθιές. Μὲ λίγα λόγια, νά μου ἀλλάξῃ τόν ἀγωγιάτη στό ξύλο. Παρ' ὅλα αὐτά, νά με ἀγαπάη καί λιγάκι, καί ἔπειτα ἀπό κάθε ἐπισόδιον νά γυ-
ρίζη κοντά μου πῶς τρυφερῶς καί μετανουωμένος. Ἀπό οἰκονομικῆ ἀπόψεως, δέν τόν θέλω πλούσιον, ἀρκεῖ νά μου φέρη ἓνα κομμάτι ψωμί καί μιά ρέγγα, πού λέει ὁ λόγος. Αὐτός εἶνε, κατά τή γνώμη μου, ὁ πῶς ἰδανικός σύζυγος. Ἄν δέν εἶνε ὅπως σου γράφω, «Μπουκετάκι» μου, καλύτερα νά μείνω στό ράσι !...
Μέ ἀγάπη. Πεντζεχροῦλα

Ἡ δις ΗΛΙΑΝΘΗ Σ. ΣΤΑΛΙΚΑ (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :

Ἄγαπητό μου «Μπουκέτο». Στήν ἐρώτησί σου περί ἰδανικοῦ συζύγου, ἔρχομαι κι' ἐγώ, σάν μιά παλιά σου φίλη, ν' ἀπαντήσω μὲ θάρρος κι' εὐλικρίνεια. Ἰδανικός σύζυγος γιά μένα εἶνε ὁ νέος πού θά μ' ἀγαπήσῃ μὲ τή καρδιά του. Μπροστά στήν ἀγάπη, στήν πραγματικὴ ἀγάπη, τήν ἀγάπη πού μόνον εὐγενεῖς ψυχές μποροῦν νά αἰσθανθοῦν, ὅλα ἐκμυθεύονται. Ἡ θάλασσα ἐξατιμίζεται, τὰ ὄρη διαλύονται. Οὔτε πλοῦσι, οὔτε δόξα, θά με κάνουν ποτέ εὐτυχισμένη. Μιά ζωὴ γεμάτη ἀσθένεια κι' ἀτέλειωτη ἀγάπη, θά εἶνε γιά μένα Νιρβάνα, Ἐδέμ, Παράδεισος !... Εἶνε φυσικό σέ κάθε θνητὸ ν' ἀρέσῃ τὸ ἄριστον. Γι' αὐτὸ δὲ δέν ἀσχολοῦμαι μὲ σωματικὰ χαρακτηριστά, μαλλιά, μάτια, ἀνάστημα κλπ. Ἄλλα προόντα τοῦ συζύγου μου : Θέλω νά εἶνε εὐγενὴς στοὺς τρόπους, νά ἔχη καλλιτεχνικὸ γούστο, νά τοῦ ἀρέσῃ ἡ μουσικὴ, ἡ ζωγραφικὴ, τὸ θέατρο, ὁ χορὸς καί ἡ...μύρτα.
Μέ ἀπειρη ἐκτίμησι. Ἡλιάνθη Σ. Σταλικά

Ἡ δις Μ. Τ. Χ. (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :

Ἄγαπητό μου «Μπουκέτο». Αἰποῖς ἐνὰ ὁ ἰδανικός σύζυγος ; Νά μιά ἐρώτησις, πού ἀποτελεῖ, κατά τή γνώμη μου, τὸ «Δήλιον πρόβλημα» κάθε κοριτικοῦ, πού βρισκεται εἰς τὰ πρόβρα τοῦ γάμου. Ποῖος θά εἶνε, μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν, ὁ ἐκλεκτός τῆς καρδιάς του, τὸ βασιλόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ, πού θά τοῦ χάρισῃ τήν πραγματικὴ εὐτυχία, ὁ ἰδεώδης ἐκεῖνος σύντροφος, μαζὺ μὲ τὸν ὁποῖον θά διαθῇ τὸν ἀγκάθωτό, τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς ; Τὸ νά ἐπιζητῇ βέβαια κανεὶς τὸ τέλειον, τὸ ἀπόλυτον, εἶνε σάν νά κυνηγᾷ μιά χίμαιρα. Συναεπῶς οὔτε κι' ἐγὼ τὸ ἐπιζητῶ, ἐφόσον δέν ὑπάρχει. Οὔδεις, ἀλλωστε, εἶνε τέλειος, ἐκτός μόνον ὁ Θεός. Ἐντούτοις, ἴσως φανῶ λίγο ὀπισθοδρομικὴ μὲ τήν ἀπάντησί μου, ὅπως καί μὲ βεβαιώνουν ὅτι εἶμαι, οἱ διάφοροι ὑπερμοντέρνοι ὕλισται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν, δυστυχῶς, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς σημερινῆς κοινωνίας. «Ἄνδρας ἀφωσιωμένος σὲ μιά καί μόνη γυναίκα, ὅπως ἐννοεῖς ἐπὶ τὸν ἰδανικὸν σύζυγον, στ' σημερινῆ ἔποχὴ δέν ὑπάρχει», μοῦ ἀπαντοῦν οἱ περισσότεροι. Χωρὶς ὥστόσο νά διαστάσω, δίνω κι' ἐγὼ τὴ δική μου ἀπάντησι στὸ τόσο ἐνδιαφέρον αὐτὸ ζήτημα. Ἰδανικός σύζυγος, κατά τή γνώμη μου, δέν εἶνε οὔτε ὁ πλούσιος (ἢ εὐτυχία δέν ἔγκειται στὸ χρῆμα), οὔτε ὁ κατέχων ἐξαιρετικὴ θέσι στήν κοινωνία (μπορεῖ νά εἶνε ἠθικός κι' ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων), οὔτε ὁ πολὺ ὀμορφος (κομψὸς καὶ συμπαθητικός, κι' ἄς μὴν εἶνε Ἄθωνος), μὰ ἓνας ἄνδρας θέτριος στὰ πλοῦσι, μὲ καλὴ κοινωνικὴ μέτρο, μορφωμένος, σταθερός, τίμιος, πού χωρὶς νά ταπεινώνεται ἀπὸ δειλιά μπροστά στή γυναίκα, νά κατορθώνη νά τῆς ἐπιβάλλῃ τὴν ἀγάπην καί τὸ σεβασμό, ὅχι μὲ τὴ βία, μὰ μὲ μιά εὐγένεια συνδυασμένη μὲ καλὴσύνῃ ψυχικὴ καί ἐξυπνάδα. Ἕνας ἄνδρας τέλος, ὁ ὁποῖος θά ξεχωρίσῃ μιά γυναίκα, ἀνάμεσα σὲ τόσες ἄλλες, καί θά

Ἡ δις ΠΕΝΤΖΕΧΡΟΥΛΑ (Παραιεμένης), μᾶς γράφει :

Ἄγαπητό μου «Μπουκέτο». Κρυμμένη πίσω ἀπὸ τὴ μάσκα ἐνὸς ψευδωνύμου, ἀφήνω τὴν καρδιά μου στήν ἀκρὴ τῆς πέννας μου, γιά νά μιλήσῃ εὐλικρινά... Τὰ μάτια μου, ἀφηρημένα, κυττοῦν πέρα στό ἄπειρο, λες καί θέλουν νά σχηματίσουν τὸ πορτραῖτο τοῦ ὄνειρευτοῦ συζύγου, πού ἴσως πάντα μείνη ὄνειρο !... Τὸν φαντάζομαι ψηλὸ, μὲ ἀνδρικό παρουσιαστικὸ καί γεμάτον ἐνεργητικότητα. Θά ἔχη μιά καλὴ θέσι στήν κοινωνία καί μὲ τὴν ἐργασίαν του θά ζοῦμε ἀνετα. Θέλω ἓναν ἄνδρα πού θά ξέρῃ νά πάρῃ τὸ δῶρο ὅλης μου τῆς ζωῆς, ὅλης μου τῆς ἀγάπης, χωρὶς βαναυσότητα, καί πού θά δεχθῇ τὴν πίστὴ μου καρδιά, χωρὶς νά τῆς γίνῃ ἀφένη, σα-
τρῆσις. Θά εἶμαι γι' αὐτὸν ἐνα μικρὸ χαϊδεμένο παιδί, μὰ ἓνα παιδί πού θά ξέρῃ νά γίνεταί γρήγορα μιά σοβαρὴ γυναίκα, γιά νά τὸν βοηθήσῃ ἢ νά τὸν παρηγορήσῃ στίς δυσκολε-
τες τοῦ βίου του περιπτώσεις. Θά μαντεύῃ τῆς ἐπιθυμίας μου καί θά προσπαθῇ (ἂν φυσικὰ μπορῇ), νὰ τίς ἐκτελή. Δέν τὸν θέλω...ἀγιο, δηλαδή νά ὑποχωρῇ σὲ ἄλλο μου τὰ καπρίτσια, γιατί τότε θά καταστῆσῃ ἐνα κακοἀναθεραπεμμένο μωρὸ. Θά εἶνε ἓνος μαζὺ μου, μὰ συγχρόνως καί δυνα-
τὰ νά ξερῃ νά με συγκατέ. Θά προσ-
νύ διορθώνῃ ἢ νά μοῦ συγχωρῇ
ττώματά μου. Θά ἠθελά ἢ μορ-
νε ὀπωσδήποτε ἀνάλογη μὲ
ῶ νά εἶμαι γι' αὐτὸν φίλη,
ος. Τὰ βράδια, ὅταν δέν
ἓνα θέατρο ἢ χορὸ,
ἓνος τότε, ἐξαπλώ-
ἓνατά μου καί
ἓνη κι' ἐμπι-
ἓνις ἓλιπες
ἓστορ-
ἓτην
ἓι τὸ
ἓζη-
ἓρι-
ἓας μας σο
ἓαφᾶκια τῆς ζῆλειας, τότε θά
ἓναία ἀκόμα γιά τὴν ἀγάπην του.
ἓγω θά εἶμαι ὁ ὀμπουργκὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, κι' αὐτός τῶν Ἐξωτερικῶν. Θά ζῶ γιά τὴν εὐτυχία του κι' αὐτός γιά τὴ δική μου. Καί μετὰ λίγα χρόνια, σάν συμπλήρωμα τῆς τῶσης ἀγάπης, θά ἔλθῃ κι' ἓνας πιτσιρίκος !... Μὰ μὴ νομιζετε ὅμως πὺς θά μ' ἄρσεν νά γίνω μιά...σπιτόγασκα καί μόνο. Ἐχοντας στὸ πλευρό μου ἓναν δυνατὸ σύν-
τροφο, πού θά μὲ καθοδηγῇ, γεμάτος τρυ-
φερότητες, θά ζῶ καί λίγο τὴν κοσμικὴ
ζωή. Ἄς ἐπειδὴ τὰ ὄνειρα μένουν συχνὰ ὄ-
νειρα, ἄς κατεβῶ κι' ἐγὼ ἀπ' τὰ σύννεφα
πού ἀνέβηκα κι' ἄς προσπαθῶ νά κυττά-

την διαλέξη γιά παντοτεινή του σύντροφου, όχι γιά τό χρήμα της, μά γιά τόν καλό της χαρακτήρα,θά την αγαπήση και θα την εκτίμηση, ζητώντας σ' αυτή μιά σύμβουλο, μιά φίλη ειλικρινή κι αφωσμένη, και όχι μιά σκλάβια ή άπλωη και μόνον ένα όργανο ήθους. Μά αγαπήν Μ. Τ. Χ.

'Η δίσ ΚΙΚΗ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Καβάλλα), μάς γράφει : 'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Τολωμ κι' εγώ, εις άπαντί της κοινωνικής έρευνής περί του ιδανικού σύζυγου, να σας γράψω όλίγα μόνον λόγια, φοβουμένη μήπως μέ πολλά μουντζουρώσω τό πολίτιμο χαρτί του αγαπητού «Μπουκέτου» μας και άπασχολήσω τούς πολυσυχόλους στοιχειοθέτας αυτού μέ φιλαρίες και άνοησίες. Είς την άτελή άνθρωπότητα, τέλειος άνθρωπος δέν υπάρχει. Συνεπώς άπόλυτος ιδανικός σύζυγος δέν ύπάρξει, δέν υπάρχει και δέν θα ύπάρξει ποτέ. 'Εγώ τόν σύζυγό μου τόν θέλω να έχη τά ίδια προτερήματα πού έχω κι' εγώ και τά ίδια μέ μένα έλαττώματα, τά όποια γ' αναγνωρίζη και να όμολογή, όπως τά αναγνωρίζω και τά όμολογώ κι' εγώ, όπως ώστε όταν ό ένας μας κάνει ένα παράπτωμα, ό άλλος να συγχωρή και να παραδέρη. 'Ετσι ό βίος μας θα είνε συνεχής αγάπη και άνθόσπατος μέχρι τέματος. Διά τό ζήτημα τού πλούτου, δέν μέ πολυμέλλει, γιατί εί-

δα πολλούς πλούσιους γαμπρούς και σε μικρό διάστημα, να καταντούν φτωγοί, και φτωχούς να γίνονται πλούσιοι.
Κική Χατζηπαναγιώτου

'Η δίσ ΠΟΛΑ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ('Αργία), αντί άπαντήσεως, μάς στέλνει την παρακάτω...πανταχούσα :
Κύριοι άνδρες !... Μέσα στα τόσα σας έλαττώματα, δέν περιμένα να έχετε και τό της περμεργείας. Γιατί, τί άλλο, εκτός άπο μιά μεγάλη περίεργια, μπορεί ναύαι ή έρωτικής σας «Ποιός είνε ό ιδανικός άνδρας ;» 'Η μήπως πρόκειται να συμφορηθήτε μέ την Α ή Β γνομή ; 'Όχι, όχι, αλλά, διαβάζοντας τις γνώμες μας — σαν να σας βλέπει — θα στραβομουσουναίσετε και θα μάς έλεειολογήτε ! 'Ε ! 'Ε ! ναι, λοιπόν, άποβάετε τό έγωιστικό και ειρωνικό ύφος σας, όπλισήτε μέ δέκα οκάδες γλάκο και σπινθηροδόλο πνεύμα και θα γίνετε, μηδέ ένας έξαιρουμένου, «ιδανικός». 'Ανεχθήτε τις γκρινιές της γυναίκας σας, σταθήτε εις στάσιον προσοχής, όταν σας μιλάη, και θα εύχισθήτε στο γάμο σας. Π. Στεφανοπούλου

'Η υπό τό ψευδώνυμο «ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ» ('Ολιμπία), φίλη μας, μάς άπαντά :
Κύριε Διευθυντά. Πρώτα άπ' όλα θεωρώ καθήκον μου να σας εκφράσω τάς πιό ειλικρινείς μου εύχαριστίας γιά τό όρασιον σας περιοδικο, πού χρόνια τώρα διαβαζώ, και να φωνάξω ένθουσιασμένη ένα εύγε εις τούς κ. κ. συντάκτας σας, πού τόσο τίμια έργάζονται γιά να μάς παρουσιάσουν στο «Μπουκέτο» την πιό έκλεκτή ύλη. 'Όσο γιά τό έρώτημα σας «Ποιός είνε ό ιδανικός σύζυγος και ό πιό εύχυσμένος γάμος», σας άπαντώ άπλούστατα : 'Ιδανικός σύζυγος γιά μένα θα είνε ό άνδρας τόν όποιον θ' αγαπήσω. Νομίζω ότι ένας γάμος μέ ένα τέτοιον σύζυγο, θα είνε εύχυσμένος. Μέ εκτίμησι «Επαρχιωτοπούλα» (Δ. Γ.)

'Η δίσ Κ. Γ. Κ. ('Αθήνα), μάς άπαντά :
'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Νά πώς φαντάζομαι εγώ τόν ιδανικό σύζυγο : θα ήθελα ό μέλλον σύζυγός μου να είνε ό-χι πολύ ώραίο, αλλά συμπαθητικός, όχι πλούσιος, αλλά να μπορούμε να ζούμε μιά ζωή άνετη. Νά είνε ναυτικός, διότι είμαι τρελλά έρωτευμένη μέ τή θάλασσα. Νά μην είνε ζηλιάρης, να είνε ρωμαντικός και να συμφωνούν οι χαρακτήρες μας, γιατί έκ της συμφωνίας αυτής προέρχεται ή άμοιβαία αγάπη και στερεώνεται ή εύτυχία τού γάμου.
Μέ εκτίμησιν.
Κ. Γ. Κ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ
ΤΑ ΕΞΥΓΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

('Από τα Λονδρέζικα φύλλα)

'Η γκάφα της επαρχιωτίσας.
Μιά ήμισυομένη κυρία από την επαρχία φωτά έναν πόλιμαν πούς είνε ό καλύτερος τρόπος γιά να πάη σε κάποιον πλούσιου.
—Θά πάρη; τό 15 τραύ, της λέε. ό πόλιμαν.
'Επειτα ύμωσ από λίγη ώρα ό ύιος πόλιμαν την βλέπει να περιμένη ακόμα στη στάσι.
—Γιατί δέν πήρες, κυρία μου, τό τραύ ; την έρωτά.
—Περιμένο να περάσουν τά πρώτα...δεκατέσσα ρα ! άπαντά. ή ά-μελής επαρχιωτίσας.

'Αντιλήψεις.
Οι καλύτεροί σ' ένα γέυμα ένσχυλόνται από έναν ξεπατισμένο κύριο, ό όποιος μιλάει μεγαλοφώνως, ζοτανόντας διαρκώς ότι ή άκαρτένιά του άνήκει στην άριστοκρατική τάξη. 'Επιτέλους, ένας ήμισυομένος συνδαιτημιον, τόν έρωτά τί έννοσι μέ τη λέξη άριστοκρατίας.
—Νά σού τόν περιγράφο; άπαντά ό ξεπατισμένος κύριος. 'Αριστοκρατίας είνε ό άνθρωπος εκείνος ό όποιος δέν εργάζεται γιά να ζήση.
—Μ' εκλήρητε, άναφάνει τότε ό άλλος. Γιατί νόμωζα ότι αήτοις τούς άνθρώπους τούς λένε...άλητες !

Μιλούν δυό φιλενάδες.
—Πιστεύει ότι ό Τζας σε αγαπά πραγματικά ;
—Ναι, τό πιστώω άπόλυτως.
—'Αλήθεια ; Και τί πράγμα σού δημοσίωγησε αυτή τή βεβαιώσιτα ;
—Μού ειπε ότι θα ομοιωθή γιά μένα.
—'Α μά ! 'Ετσι λένε όλοι. Μή τον πιστέψης, αν δέν...σκοτωθή !

Τό αιώνιον ζήτημα.
—Πώς σού φαίνεται, Τζών, τό νέο δωμάτιο πού νοίκασες ;
—'Α ! πολύ ώραίο ! Μόνον ένα πράγμα μου χτυπάει στα νεύρα...
—Πού ;
—'Η...σπιτονικοκουρά !

'Ενας...ήρωας !...
—Τό θεμάτιον σάν τώρα ; Σά νεανικά μου χρόνια πεζοπόρησα είκοσι χιλιόμετρα, γιά να πάω να σπασω τα μούτρα ενός παλιανθρώπου, ό όποιος με είχε σκοφανθήσει.
—Κιά γρήσις πίσω μέ τά λoδια !
—'Όχι. Με φέγγει μέ τό φορέ!

'Η χαρά τού προδίδει
Μεταξύ τών έπαυτών φείον ήταν και μά...
μέ τό παιδικά τη...
Τήν ώρα λο...
δινε τά ε'...
παιδιά...
τό δ'...

κίνη δέν ήτανε να τού τό δόση, όσοσ στον εισπράκτορα και παιό...
τέρα του και της φώναζε θ...
—Μαμά !... Τό πήρε ο
'Ο διευθυντής ενός ξενοδοχείου στο Σααγο λέε.
—Θά σας δώσω, κυριε, ένα δωμάτιο στο 65ον...
—Πολύ ώραία, άπαντά ό πελάτης. 'Εγώ πηγαίνω τώρα, αν ήρθη να με ζητήση κανείς, πότε τον ότι είμαι στη...στρατόςαμα

'Ατυχία.
—Τό πόνος είνε τό πιό διακεδαστικό σπυρ.
—Γιά μένα είνε τό πιό ήλιθο ! 'Εκει γνώρισα τόν άνδρα μου !

Κρίμα !...
—Τί κρίμα, λέε, ό καταδικαστής λαποδότης στο δικηγόρο του, πού δέν μπορούσατε να κάμειτε την άγόρευσι σας μόλις άρχισε ή δίκη !...
—Δέν βλέπω τί όφελος θα έβγα-νε άπ' αυτό, άπαντά ό ύπαγόμος.
—'Απλούστατα : Θα...κοιμιστο-σαν ό έννοχο, όταν καθίσταν οι μάτηρες δέν θα τούς άκούων, κι'ε-τσι θα μέ άθώωναν λόγω άμετελειών.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβάστε στην «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τις άπαντήσεις τών νεαρών κυριών γιά την «Ιδανική Σύζυγο». 'Αρχισαν δημοσιευόμενες από τού φύλλου τών Χριστουγέννων.